

Er bestaat geen objectieve rechtvaardigingsgrond voor deze discriminatie. De algemene regel is dat het gehele acquis communautaire volledig van toepassing is op de nieuwe lidstaten vanaf de datum van hun toetreding en de in een Toetredingsakte vervatte uitzonderingen op deze volledige toepassing hebben steeds een tijdelijk karakter en moeten eng worden uitgelegd. Uitbreiding van deze uitzonderingen tot na de in de Toetredingsakte vastgestelde overgangperiode zou in strijd zijn met het wezen van deze uitzonderingen, dat wil zeggen hun buitengewone, in tijd beperkte karakter, alsmede hun doel, namelijk een nieuwe lidstaat in staat te stellen geleidelijk in de Gemeenschap te integreren.

- Schending van de Toetredingsakte van Spanje: Daar in de bestreden verordening aan Spanje in de communautaire wateren van de Noord- en de Oostzee geen aandeel in de na de toetreding van Spanje verdeelde quota is toegewezen, wordt de overgangperiode verlengd tot na de in de Toetredingsakte vastgestelde termijn, hetgeen schending van de bepalingen daarvan oplevert.

Er kan niet aan worden voorbijgegaan dat Spanje, als de overgangperiode van artikel 166 van de Toetredingsakte niet had bestaan, aan de vanaf 1986 uitgevoerde verdelingen van nieuwe quota zou hebben deelgenomen waarbij rekening zou zijn gehouden met drie factoren:

- zijn historische vangsten in de jaren 1973-1978, dat wil zeggen de voor de eerste vaststelling van het beginsel van relatieve stabiliteit betrokken periode.
- zijn vangsten van dezelfde soorten in aangrenzende gebieden.
- de noodzaak rekening te houden met bijvangsten.
- inbreuk op artikel 20, lid 2, van verordening (EG) nr. 2371/2002⁽²⁾ van de Raad van 20 december 2002 inzake de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid: Na het verstrijken van de overgangperiode moeten de nieuwe vangstmogelijkheden die tussen 1992 en 1998 zijn verdeeld, rekening houdend met de belangen van elke lidstaat, en dus ook van Spanje, worden verdeeld.

⁽¹⁾ PB L 356 van 31.12.2002, blz. 12.

⁽²⁾ PB L 358 van 31.12.2002, blz. 59.

Beroep op 28 februari 2003 ingesteld door het Koninkrijk Spanje tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak C-90/03)

(2003/C 135/12)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 28 februari 2003 beroep ingesteld tegen de Raad van de Europese Unie door het Koninkrijk Spanje, vertegenwoordigd door N. Díaz Abad, Abogado del Estado, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

1. artikel 9, lid 1, sub b), van verordening (EG) nr. 2792/1999⁽¹⁾ tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen en voorwaarden voor de structurele acties van de Gemeenschap in de visserijsector, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2369/2002 van de Raad van 20 december 2002⁽²⁾, nietig te verklaren;
2. de Raad te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- Schending van wezenlijke vormvoorschriften: Spanje is van mening dat de tekst van artikel 9, lid 1, sub b), van verordening (EG) nr. 2792/1999, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2369/02, die in *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* L 358 van 31 december 2002 is gepubliceerd, niet de door de Raad goedgekeurde tekst is. De in dit geval door de Raad goedgekeurde tekst stond in het laatste compromisdocument, d.w.z. document nr. SN 113/02, waarbij het document dat het tweede compromis bevatte, nr. SN 105/02, stilzwijgend werd gewijzigd, door te voorzien in de mogelijkheid om op vaartuigen van meer dan 100 GT een coëfficiënt 1:1,35 toe te passen, waardoor deze ook van toepassing is op vaartuigen van meer dan 400 GT, en dus in de mogelijkheid om aan dit type vaartuigen steun voor vernieuwing te geven.

- Inbreuk op artikel 254 EG: de publicatiehandeling moet beperkt blijven tot het reproduceren van de tekst van de regeling, zoals vastgesteld door het orgaan met wettelijke en regelgevende bevoegdheid. Niet mogelijk is dat door middel van de publicatie wijzigingen in de door de

wetgever vastgestelde tekst worden geïntroduceerd, want dat aldus worden de bevoegdheden van dit orgaan toegeëigend.

(¹) PB L 337 van 30.12.1999, blz. 10.

(²) PB L 358 van 31.12.2002, blz. 49.

Beroep op 28 februari 2003 ingesteld door Koninkrijk Spanje tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak C-91/03)

(2003/C 135/13)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 28 februari 2003 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie door Koninkrijk Spanje, vertegenwoordigd door Nuria Díaz Abad, Abogado del Estado, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

- nietig te verklaren punt 6 van bijlage I bij verordening nr. 2371/2002 (¹) van de Raad van 20 december 2002 inzake de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid.
- de Raad in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

- Schending van het discriminatieverbod: Tijdens de onderhandelingen over verordening (EG) nr. 2371/2002 heeft Spanje verzocht om wijziging van punt 6 van bijlage I ten einde de uit de Toetredingsakte voortvloeiende beperkingen op te heffen, die op zijn vaartuigen in de 6-tot 12-mijlszone van de Atlantische kustwateren van Frankrijk werden toegepast en om de voorwaarden voor toegang tot dit gebied af te stemmen op die welke voor Franse vaartuigen in Spaanse wateren gelden. De Raad heeft echter besloten om punt 6 van bijlage I ongewijzigd te handhaven ten opzichte van hetgeen in verordening nr. 3760/92 (²) is geformuleerd, en aldus beperkingen

vast te stellen die noch voor de toegang van Franse vaartuigen tot de Spaanse kustwateren, noch voor de toegang van vaartuigen van de overige lidstaten tot de kustwateren van andere lidstaten bestaan.

- Schending van de Toetredingsakte: Wanneer de beperkingen op de toegang van de Spaanse vaartuigen tot de onder Franse jurisdictie vallende wateren buiten de 12-mijlszone zijn afgeschaft, omdat de overgangsperiode van de Toetredingsakte is verstreken, is er geen enkele reden om de uitzonderingsregeling van de 12-mijlszone te handhaven. Er zijn geen specifieke maatregelen voor de toegang tot de pelagische soorten in deze zone, die een speciaal beheer kunnen vereisen, en bovendien worden deze pelagische soorten met dezelfde soort vaartuigen (zegen) gevangen.

Ten slotte is de handhaving van een restrictieve en discriminerende regeling voor de toegang van Spaanse vaartuigen tot de Franse Atlantische wateren in de 12-mijlszone na de in de Toetredingsakte vastgestelde overgangsperiode, en wanneer de soortgelijke bepalingen met betrekking tot de toegang tot de Franse Atlantische wateren buiten de 12-mijlszone zijn ingetrokken, in strijd met het restrictieve en beperkte karakter dat elke uitzondering op een algemene regel van het Verdrag moet hebben, te meer waar het de beperking van een zo wezenlijk beginsel als het verbod van discriminatie op grond van nationaliteit betreft, en gaat zij juist in tegen het wezen van de bepalingen van een Toetredingsakte.

(¹) PB L 358 van 31.12.2002, blz. 59.

(²) van de Raad van 20 december 1992 tot invoering van een communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur, PB L 389 van 31.12.1992, blz. 1.

Beroep op 4 maart 2003 ingesteld door Koninkrijk Spanje tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak C-100/03)

(2003/C 135/14)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 maart 2003 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie door Koninkrijk Spanje, vertegenwoordigd door N. Díaz Abad, Abogado del Estado, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.